

Nya möjligheter till operativt polissamarbete med andra stater

Sammanfattning

Utskottet föreslår att riksdagen antar regeringens förslag till lag om internationellt polisiärt samarbete samt de övriga lagändringar som krävs för att i svensk rätt genomföra dels bestämmelserna om operativt polissamarbete i de två EU-besluten, Prümrådsbeslutet och Atlasrådsbeslutet, dels de ändringar som behövs med anledning av Europolförordningen.

Regeringens förslag innebär att den svenska polisen ska få samarbeta med utländska myndigheter enligt Prümrådsbeslutet genom att ta emot dels bistånd inom ramen för gemensamma insatser, dels bistånd vid större evenemang, katastrofer och allvarliga olyckor. Vidare ska polisen få samarbeta med utländska myndigheter enligt Atlasrådsbeslutet genom att ta emot bistånd från utländska särskilda insatsgrupper. Både vid gemensamma insatser enligt Prümrådsbeslutet och vid operationer med särskilda insatsgrupper enligt Atlasrådsbeslutet ska utländska tjänstemän kunna få polisiära befogenheter i Sverige.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 2 juli 2017.

I betänkandet finns en reservation (V).

Lagen om internationellt polisiärt samarbete innebär att en förvaltningsuppgift som innefattar myndighetsutövning mot enskild överläts till en annan stat. Lagen bör därför beslutas med kvalificerad majoritet i riksdagen (10 kap. 8 § andra stycket regeringsformen).

Behandlade förslag

Proposition 2016/17:139 Nya möjligheter till operativt polissamarbete med andra stater.

Ett yrkande i en följdmotion.

Innehållsförteckning

Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	4
Utskottets överväganden	5
Nya möjligheter till operativt polissamarbete med andra stater	5
Reservation	13
Främmande stats myndighetsutövning i Sverige, punkt 2 (V)	13
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över behandlade förslag	15
Propositionen	15
Följdmotionen	15
<i>Bilaga 2</i>	
Regeringens lagförslag	16
<i>Bilaga 3</i>	
Utskottets lagförslag	39

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. Nya möjligheter till operativt polissamarbete med andra stater

Riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om internationellt polisiärt samarbete,
2. lag om ändring i brottsbalken,
3. lag om ändring i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,
4. lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), med den ändringen att 9 kap. 2 § ska ha den lydelse som utskottet föreslår i bilaga 3,
5. lag om ändring i polisdatalagen (2010:361),
6. lag om ändring i kustbevakningsdatalagen (2012:145),
7. lag om upphävande av lagen (2013:330) om tystnadsplikt för anställda vid Europeiska polisbyrån,
8. lag om ändring i tullbrottsdatalagen (2017:000).

Därmed bifaller riksdagen proposition 2016/17:139 punkterna 1–3 och 5–8 samt bifaller delvis proposition 2016/17:139 punkt 4.

2. Främmande stats myndighetsutövning i Sverige

Riksdagen avslår motion

2016/17:3679 av Linda Snecker m.fl. (V).

Reservation (V)

Stockholm den 4 maj 2017

På justitieutskottets vägnar

Beatrice Ask

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Beatrice Ask (M), Annika Hirvonen Falk (MP), Helene Petersson i Stockaryd (S), Elin Lundgren (S), Krister Hammarbergh (M), Anti Avsan (M), Susanne Eberstein (S), Johan Hedin (C), Anders Hansson (M), Petter Löberg (S), Adam Marttinen (SD), Roger Haddad (L), Linda Snecker (V), Andreas Carlson (KD), Lawen Redar (S), Richard Jomshof (SD) och Gustaf Lantz (S).

Redogörelse för ärendet

I betänkandet behandlar utskottet proposition 2016/17:139 Nya möjligheter till operativt polissamarbete med andra stater. I propositionen föreslår regeringen att det internationella polissamarbetet utökas genom att bestämmelserna om operativt polissamarbete i de två EU-besluten, Prümrådsbeslutet och Atlasrådsbeslutet, genomförs i svensk rätt. Regeringen föreslår även lagändringar med anledning av Europolförordningen.

Regeringens förslag till riksdagsbeslut finns i bilaga 1. Regeringens lagförslag finns i bilaga 2. Eftersom utskottet noterat en felaktighet i den föreslagna lagtexten har utskottet tagit fram ett nytt förslag till lagtext i den delen. Utskottets lagförslag finns i bilaga 3

En motion har väckts med anledning av propositionen. Förslaget i motionen finns i bilaga 1.

Lagförslagen i propositionen har behandlats av Lagrådet.

Utskottets överväganden

Nya möjligheter till operativt polissamarbete med andra stater

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen antar regeringens lagförslag med en mindre justering och avslår ett motionsyrkande om att regeringen bör återkomma till riksdagen med ett förslag som inte medger främmande stats myndighetsutövning i Sverige eller att utländska tjänstemän ges rätt att använda vapen på samma sätt som svensk polis.

Jämför reservationen (V).

Propositionen

Bakgrund

I juni 2008 antog rådet det s.k. Prümrådsbeslutet om ett fördjupat gränsöverskridande samarbete, särskilt för bekämpning av terrorism och gränsöverskridande brottslighet (2008/615/RIF). Prümrådsbeslutet innehåller både obligatoriska och frivilliga bestämmelser. De obligatoriska bestämmelserna har redan genomförts i svensk rätt. De frivilliga bestämmelserna har däremot inte genomförts. Det gäller t.ex. artikel 17 och 18.

Artikel 17 innehåller bestämmelser om gemensamma insatser som syftar till att upprätthålla allmän ordning och säkerhet eller förebygga brott. Där anges bl.a. att en behörig myndighet kan ge andra medlemsstaters tjänstemän rätt att utöva verkställande befogenheter i samband med gemensamma insatser, t.ex. gemensamma patruller.

Artikel 18 innehåller bestämmelser om bistånd i vissa situationer. Vid större evenemang och liknande viktiga händelser, katastrofer och allvarliga olyckor med gränsöverskridande verkningar ska medlemsstaternas behöriga myndigheter bl.a. sända tjänstemän, specialister och rådgivare samt ställa nödvändig utrustning till förfogande på begäran av den stat där situationen uppstått i den mån det är möjligt (artikel 18 c). Artikeln är frivillig i fråga om Sveriges möjlighet att ta emot bistånd, men tvingande när det gäller Sveriges skyldighet att lämna bistånd.

Atlasrådsbeslutet har sin grund i Atlasnätverket, som är ett samarbete mellan medlemsstaternas särskilda insatsgrupper, och har som övergripande syfte att öka och likställa förmågan att bekämpa terroristattacker och grov organiserad brottslighet genom kontinuerlig samverkan, informationsutbyte och gemensam utveckling.

Det s.k. genomförandebeslutet (rådets beslut 2008/616/RIF av den 23 juni 2008 om genomförande av beslut 2008/615/RIF om ett fördjupat gränsöverskridande samarbete, särskilt för bekämpning av terrorism och gränsöverskridande brottslighet) innehåller bestämmelser för det administrativa och tekniska genomförandet av Prümrådsbeslutet.

Atlasrådsbeslutet kompletterar Prümrådsbeslutet och är frivilligt för medlemsstaterna att genomföra. I beslutet fastställs allmänna regler och villkor som möjliggör att en medlemsstats särskilda insatsgrupper lämnar bistånd eller opererar på en annan medlemsstats territorium för att hantera en krissituation. De praktiska detaljer och genomförandebestämmelser som kompletterar beslutet ska fastställas direkt i samråd mellan de berörda medlemsstaterna.

Genomförande av Prümrådsbeslutet och Atlasrådsbeslutet

Regeringen bedömer att Prümrådsbeslutets och Atlasrådsbeslutets bestämmelser om operativt polissamarbete bör genomföras i svensk rätt.

Regeringen anför att de svenska brottsbekämpande myndigheterna som utgångspunkt ska klara av sina uppdrag på egen hand. Polisen ska därmed vara dimensionerad, utrustad och tränad för att klara av alla uppgifter som den ansvarar för i alla delar av landet.

Den ökade rörligheten över gränserna och behovet av skydd mot terroristattentat och annan grov brottslighet ställer samtidigt allt större krav på internationell samverkan. Den svenska polisen kan samarbeta operativt med utländska myndigheter redan i dag. Vid samarbetet får utländska tjänstemän – om man bortser från de undantagsregler som finns för Schengensamarbetet och samarbetet i Öresundsregionen – dock inte vidta några åtgärder som innefattar myndighetsutövning.

Prümrådsbeslutet och Atlasrådsbeslutet ger nya möjligheter till operativt samarbete med andra stater. Samarbetet ska ske efter förfrågan från värdstaten och i dess intresse. Avsikten är att medlemsstaterna ska kunna bistå varandra i olika situationer.

En viktig utgångspunkt när man överväger att genomföra Prümrådsbeslutets och Atlasrådsbeslutets bestämmelser om operativt samarbete är att den svenska polisen, som huvudregel ska klara av sitt uppdrag på egen hand. Ett utökat samarbete ska inte förändra polisens uppdrag. Enligt regeringen bör utökade samarbetsmöjligheter därför vara ett komplement, främst för situationer där uppdraget kan utföras på ett bättre sätt genom internationellt samarbete.

Ett utökat samarbete måste också utformas så att grundläggande principer om rättssäkerhet och den enskildes rättigheter kan upprätthållas. Utländska tjänstemän som medverkar i samarbetet måste därför stå under svensk ledning, och deras användning av våld eller tvång måste ske inom ramen för de regler som gäller för den svenska polisen. Tjänstemännen måste dessutom få kunskaper om både de regler och arbetsmetoder som tillämpas i Sverige.

Om Prömrådsbeslutets och Atlasrådsbeslutets bestämmelser om operativt samarbete genomförs i svensk rätt kan utländska tjänstemän förstärka den svenska polisens förmåga på ett helt annat sätt än i dag. Regeringen anser därför att bestämmelserna bör genomföras.

Regeringen föreslår att operativt samarbete enligt Prömrådsbeslutet och Atlasrådsbeslutet ska regleras i en ny lag som ersätter lagen om internationellt polisiärt samarbete. Till den nya lagen ska bestämmelserna i den nu gällande lagen om internationellt polisiärt samarbete föras över.

Samarbete enligt Prömrådsbeslutet

Ett initiativ till samarbete enligt Prömrådsbeslutet ska tas på myndighetsnivå. Enligt regeringen är det Polismyndigheten och Säkerhetspolisen som har bäst förutsättningar att bedöma det egna behovet av bistånd, och de bör därför få rätt att ta initiativ till samarbete. Det kan även finnas situationer där regeringen har intresse av att initiera ett sådant samarbete.

Mot denna bakgrund föreslår regeringen att regeringen, Polismyndigheten och Säkerhetspolisen ska få begära bistånd från utländska myndigheter enligt artikel 17 i Prömrådsbeslutet. Regeringen och Polismyndigheten ska även få begära bistånd från utländska myndigheter enligt artikel 18 i rådsbeslutet. Bistånd enligt artikel 17 i Prömrådsbeslutet ska dock inte få lämnas av en utländsk särskild insatsgrupp.

Den svenska polisen ska, som framgått ovan, som huvudregel klara sitt uppdrag på egen hand, och samarbetet med utländska myndigheter bör ses som ett komplement. Det bör därför uttryckligen anges att man bara ska få begära bistånd om det är lämpligt och för att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet eller upprätthålla allmän ordning och säkerhet.

Innan man påbörjar ett samarbete enligt Prömrådsbeslutet ska man ingå en överenskommelse om samarbete med den andra staten. Överenskommelsen ska få ingås av regeringen, Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen.

En överenskommelse som innebär att utländska tjänstemän ska delta i samarbete i Sverige ska avse en särskild insats som är klart avgränsad. Överenskommelsen ska reglera samarbetets särskilda syfte, vilket bistånd den utländska myndigheten ska ge, på vilken tid och plats samarbetet ska genomföras, vilka utländska tjänstemän som ska delta, hur ledning ska utövas, vilka befogenheter tjänstemännen ska ha, och vilka vapen och vilken annan liknande utrustning de ska få inneha. Överenskommelsen bör därför vara skriftlig, men det är inget krav.

Utländska tjänstemän ska få delta i samarbete enligt Prömrådsbeslutet om de är lämpliga för uppgiften och anställda vid en samverkande myndighet. De ska stå under ledning av Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen.

Utländska polismän som deltar i gemensamma insatser enligt Prömrådsbeslutet ska få de befogenheter som svenska poliser har enligt polislagen. De ska även få de befogenheter som svenska poliser har att

1. gripa någon enligt 24 kap. 7 § första stycket rättegångsbalken

2. ta föremål i beslag enligt 27 kap. 4 § rättegångsbalken
3. förbjuda tillträde till ett visst område eller vidta andra åtgärder enligt 27 kap. 15 § rättegångsbalken
4. besluta om kroppsvisitation enligt 28 kap. 13 § rättegångsbalken.

Befogenheterna ska enligt Prümrådsbeslutet utövas under överinsyn av svenska tjänstemän. Detta krav får anses uppfyllt genom att utländska tjänstemän står under svensk ledning. Vidare bör huvudregeln vara att de utländska poliserna endast ska utöva verkställande befogenheter i svenska tjänstemäns närvaro. Detta innebär dock inte att de är förhindrade att utöva sina befogenheter även om så inte är fallet. Gemensamma insatser ska dock planeras och ledas så att huvudregeln kan upprätthållas.

Utländska poliser som fått polisiära befogenheter ska ha samma rätt att använda tjänstevapen och liknande utrustning som svenska poliser har enligt lag eller annan författning. Andra utländska tjänstemän ska få använda tjänstevapen och liknande utrustning endast i nödvärnssituationer. För att få användas ska utrustningen motsvara den som svenska poliser använder.

Samarbetet enligt Prümrådsbeslutet kan innebära att förvaltningsuppgifter överläts till andra stater. För att regeringen eller någon annan myndighet ska få göra detta krävs enligt 10 kap. 8 § regeringsformen ett bemyndigande från riksdagen. Riksdagen föreslås därför bemyndiga regeringen, Polismyndigheten och Säkerhetspolisen att överlåta förvaltningsuppgifter till andra stater inom ramen för särskilda polissamarbeten enligt Prümrådsbeslutet. Samarbetet ska ske inom ramen för särskilda insatser som är klart avgränsade.

Samarbete enligt Atlasrådsbeslutet

Atlasrådsbeslutet gör det möjligt att begära bistånd från utländska särskilda insatsgrupper (artikel 3). Med detta avses brottsbekämpande enheter som har hantering av krissituationer som specialuppgifter. Biståndet ska ges till en svensk särskild insatsgrupp. Enligt propositionen ska regeringen, Polismyndigheten och Säkerhetspolisen få begära bistånd från utländska särskilda insatsgrupper enligt Atlasrådsbeslutet.

För att Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen ska få begära bistånd ska regeringen ha lämnat sitt medgivande. Regeringens medgivande ska inte krävas i brådskande fall som kan innebära fara för människors liv eller hälsa eller för omfattande förstörelse av egendom. Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen ska omedelbart underrätta regeringen om bistånd har begärts utan regeringens medgivande. Regeringen ska därefter pröva om beslutet att begära bistånd ska undanröjas eller bestå.

Polismyndigheten och Säkerhetspolisen ska samråda med varandra innan regeringens medgivande begärs. Om de begärt bistånd utan regeringens medgivande ska de underrätta varandra om det.

Som anfördes när det gäller Prümrådsbeslutet ska den svenska polisen som huvudregel klara av sitt uppdrag på egen hand. Även när det gäller bistånd

enligt Atlasrådsbeslutet bör det därför anges att bistånd bara ska få begäras om det är lämpligt och för att förhindra eller på annat sätt ingripa mot en handling som kan utgöra brott enligt lagen om straff för terroristbrott.

Innan ett samarbete enligt Atlasrådsbeslutet påbörjas ska en överenskommelse om samarbetet ingås med den andra staten. Överenskommelsen ska få ingås av regeringen, Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen.

En överenskommelse som innebär att utländska tjänstemän ska delta i samarbete i Sverige ska avse en särskild insats som är klart avgränsad. Överenskommelsen ska reglera samarbetets särskilda syfte, vilket bistånd den utländska myndigheten ska ge, på vilken tid och plats samarbetet ska genomföras, vilka utländska tjänstemän som ska delta, hur ledning ska utövas, vilka befogenheter tjänstemännen ska ha, och vilka vapen och vilken annan liknande utrustning de ska få inneha.

Utländska tjänstemän ska få delta i samarbete enligt Atlasrådsbeslutet om de är lämpliga för uppgiften och anställda vid en samverkande myndighet. De ska stå under ledning av Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen.

Utländska tjänstemän som deltar i operationer enligt Atlasrådsbeslutet och har polisiära befogenheter i sina hemstater ska få de befogenheter som svenska polismän har enligt polislagen. De ska även få de befogenheter som svenska polismän har att

1. gripa någon enligt 24 kap. 7 § första stycket rättegångsbalken
2. ta föremål i beslag enligt 27 kap. 4 § rättegångsbalken
3. förbjuda tillträde till ett visst område eller vidta andra åtgärder enligt 27 kap. 15 § rättegångsbalken
4. besluta om kroppsvisitation enligt 28 kap. 13 § rättegångsbalken.

Utländska tjänstemän som har fått polisiära befogenheter ska ha samma rätt att använda tjänstevapen och liknande utrustning som svenska poliser har enligt lag eller annan författning. Andra utländska tjänstemän ska få använda tjänstevapen och liknande utrustning endast i nödvärnssituationer. För att få användas ska utrustningen motsvara den som svenska poliser använder.

Liksom när det gäller Prömrådsbeslutet kan ett samarbete enligt Atlasrådsbeslutet innebära att förvaltningsuppgifter överläts till andra stater, och därmed krävs även i dessa fall ett motsvarande bemyndigande från riksdagen.

Gemensamma frågor vid samarbete enligt Prömrådsbeslutet och Atlasrådsbeslutet

Enligt artiklarna 17.2 och 17.3 i Prömrådsbeslutet ska utländska tjänstemän lyda under värdstatens lagstiftning och följa anvisningar från värdstatens behöriga myndighet. Artikel 3.3 i Atlasrådsbeslutet har motsvarande innehåll.

När utländska tjänstemän som deltar i samarbete enligt Prömrådsbeslutet och Atlasrådsbeslutet utövar befogenheter ska de således vara skyldiga att

följa svensk rätt och instruktioner som ges av den behöriga svenska myndigheten. Tjänstemännen ska alltid kunna styrka sin behörighet och identitet.

Det ska vidare klargöras att utländska tjänstemäns skyldighet att följa instruktioner när de utövar befogenheter enligt lagen om internationellt polisiärt samarbete avser instruktioner som ges av Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen.

Brottsbalkens regler om tjänstemäns särskilda straffrättsliga skydd och ansvar ska vara tillämpliga på utländska tjänstemän som deltar i samarbete enligt Prümrådsbeslutet och Atlasrådsbeslutet.

Den svenska staten ska ersätta skador som utländska tjänstemän orsakar vid samarbete enligt Prümrådsbeslutet och Atlasrådsbeslutet i samma utsträckning som om de vållats av en svensk tjänsteman.

Regeringen anser inte att det bör införas några bestämmelser om tillsyn över utländska tjänstemän som deltar i samarbete enligt Prümrådsbeslutet och Atlasrådsbeslutet. Enligt artikel 23 i Prümrådsbeslutet, som saknar motsvarighet i Atlasrådsbeslutet, ska tjänstemän som verkar på en annan stats territorium i tjänsterättsligt hänseende, särskilt när det gäller disciplinära bestämmelser, omfattas av lagstiftningen i sin hemstat. En ordning där utländska tjänstemän ställdes under JO:s och JK:s tillsyn skulle vara svår att förena med artikel 23 i Prümrådsbeslutet. Den skulle också avvika från vad som gäller i dag när utländska tjänstemän tjänstgör i Sverige enligt lagen om internationellt polisiärt samarbete. Regeringen – som särskilt noterar att varken JO eller JK invänder mot bedömningen – anser därför att utländska tjänstemän som deltar i samarbete enligt Prümrådsbeslutet och Atlasrådsbeslutet inte bör stå under tillsyn av JO eller JK. Den föreslagna ordningen innebär inte att enskilda kommer att sakna möjlighet att vända sig till svenska tillsynsmyndigheter eller, som en remissinstans påpekar, att möjligheten att utreda om eventuella fel har begåtts kommer att gå förlorad. Eftersom insatser enligt Prümrådsbeslutet och Atlasrådsbeslutet ska stå under ledning av Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen omfattas insatserna av tillsynen, vilket ger JO och JK möjlighet att utreda och bedöma även utländska tjänstemäns agerande inom ramen för en granskning. En sådan granskning kan resultera i kritik mot den svenska myndigheten eller ett svenskt befäl.

Samarbete utomlands

Regeringen föreslår att svenska domstolar ska vara obegränsat behöriga att pröva åtal för brott som begåtts utomlands i tjänsten av svenska tjänstemän som deltar i samarbete enligt Prümrådsbeslutet och Atlasrådsbeslutet. Behörigheten ska gälla även andra brott som begåtts utomlands i tjänsten av svenska polismän, tulltjänstemän eller tjänstemän vid Kustbevakningen som utför uppgifter enligt en internationell överenskommelse som Sverige har tillträtt. Åtal för brotten ska kunna väckas utan krav på åtalsförordnande.

Vidare ska den svenska staten inte ersätta skador som svenska tjänstemän vållar utomlands vid samarbete enligt Prümrådsbeslutet och Atlasrådsbeslutet. Det ska klargöras att samma ordning gäller skador som vållas vid alla slags arbetsuppgifter som kan utföras enligt avtalet mellan Sverige och Danmark om polisiärt samarbete i Öresundsregionen.

Allmänt

Den föreslagna lagen om internationellt polisiärt samarbete innebär att en förvaltningsuppgift som innefattar myndighetsutövning mot enskild överlåts till en annan stat. Lagen bör därför beslutas med kvalificerad majoritet i riksdagen (10 kap. 8 § andra stycket regeringsformen).

Motionen

I motion 2016/17:3679 av Linda Snecker m.fl. (V) begärs ett tillkännagivande om att regeringen bör återkomma till riksdagen med ett förslag som inte medger främmande stats myndighetsutövning i Sverige eller som inte ger utländska tjänstemän rätt att använda vapen på samma sätt som svensk polis. Motionärerna anför att de är positiva till att samarbeta med andra länder för att exempelvis bekämpa allvarlig brottslighet och lämna bistånd vid naturkatastrofer och kriser. Ett utökat gränsöverskridande samarbete får dock inte försvaga rättssäkerheten. Motionärerna pekar bl.a. på att de utländska poliserna inte kommer att vara underställda svensk myndighetstillsyn.

Utskottets ställningstagande

Utskottet delar regeringens uppfattning att den ökade rörligheten över gränserna och behovet av skydd mot terroristattentat och annan grov brottslighet ställer allt större krav på internationell samverkan. Utskottet ser därför positivt på de nya möjligheter till operativt samarbete med andra stater som Prümrådsbeslutet och Atlasrådsbeslutet ger. Utskottet delar även regeringens uppfattning att detta samarbete bör regleras i en ny lag som ersätter den nu gällande lagen om internationellt polisiärt samarbete.

Utskottet anser att det faktum att initiativ till samarbete med stöd av de båda besluten ska tas på myndighetsnivå och att det i fråga om samarbete med stöd av Atlasrådsbeslutet dessutom fordras medgivande av regeringen ger garantier för att samverkan enligt besluten sker i en från rättssäkerhetssynpunkt godtagbar ordning.

Utskottet konstaterar vidare att brottsbalkens regler om tjänstemäns särskilda straffrättsliga skydd och ansvar ska vara tillämpliga på utländska tjänstemän som deltar i samarbete enligt de båda besluten och att svenska staten ska ersätta skador som utländska tjänstemän orsakar vid samarbete enligt besluten. De utländska tjänstemännen står som framgång också indirekt under tillsyn eftersom de aktuella insatserna ska stå under ledning av Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen, som omfattas av tillsyn av JO och

JK. Mot denna bakgrund anser utskottet att utländska tjänstemäns deltagande och rätt till myndighetsutövning har fått en tillfredställande reglering, även om propositionen inte innehåller några bestämmelser om tillsyn över utländska tjänstemän som deltar i samarbete enligt besluten. Utskottet ser därför inte skäl att ställa sig bakom det tillkännagivande som efterfrågas i motion 2016/17:3679 (V). Motionsyrkandet avstyrks.

Utskottet föreslår sammanfattningsvis att riksdagen antar de lagförslag som lämnas i propositionen och avslår motionsyrkandet. Emellertid noterar utskottet att den nuvarande lydelsen av 9 kap. 2 § offentlighets- och sekretesslagen har återgetts felaktigt i propositionen, vilket lett till att förslaget fått en lydelse som inte var avsedd. Utskottet föreslår därför att bestämmelsen får den lydelse som anges i bilaga 3.

Reservation

Främmande stats myndighetsutövning i Sverige, punkt 2 (V)

av Linda Snecker (V).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 2 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion
2016/17:3679 av Linda Snecker m.fl. (V).

Ställningstagande

Jag delar regeringens bedömning att det är viktigt med internationellt samarbete och är därför positivt inställd till att samarbeta med andra länder för att exempelvis bekämpa allvarlig brottslighet och lämna bistånd vid naturkatastrofer och kriser. Ett utökat gränsöverskridande samarbete får dock inte försvaga rättssäkerheten. Om en svensk myndighetsuppgift utförs av en utländsk stat, måste medborgarna kunna förvänta sig lika hög grad av rättssäkerhet och kvalitet som om uppgiften utförs av en nationell myndighet. Den myndighetsutövning som nu föreslås få utföras av en utländsk stat är dock inte vilken uppgift som helst utan tillhör statens kärnverksamheter och utgör dessutom en del av statens våldsmonopol. Utöver den principiellt viktiga frågan om att frångå nuvarande ordning och låta en utländsk stat utöva myndighet mot svenska medborgare på svenskt territorium innebär således förslaget ytterst att ge utländska tjänstemän rätten att bruka dödligt våld mot svenska medborgare. Det problematiska i att medborgare kan utsättas för tvång av utländska tjänstemän som de inte kan kommunicera med ska inte heller underskattas. Behovet av att utöka det polisiära samarbetet på det omfattande sätt som nu föreslås anser jag därför inte vara tillräckligt genomlyst.

De utländska poliserna kommer enligt förslaget inte att vara underställda svensk myndighetstillsyn, vilket jag finner mycket bekymmersamt. Regeringen menar att en sådan tillsyn skulle vara svår att förena med artikel 23 i Prövrådsbeslutet och folkrättsliga principer om statssuveränitet. Samarbetsinsatserna kommer visserligen att stå under ledning av Polismyndigheten, vilket regeringen menar ger Justitiekanslern (JK) och Justitieombudsmannen (JO) möjlighet att inom ramen för sina granskningar av svensk polis även beakta, utreda och bedöma utländska tjänstemäns agerande.

I propositionen anges att tjänstemän som verkar på en annan medlemsstats territorium i straffrättsligt hänseende ska jämföras med värdstatens egna tjänstemän. Detta gäller i fråga om såväl brott som tjänstemännen själva begår som i fråga om brott som begås mot dem. De överträdelser eller avvikelser som enskilda tjänstemän kan göra sig skyldiga till och som står i strid med vår rättsordning eller på annat sätt äventyrar rättssäkerhet och kvalitet är dock inte alltid uppsåtliga, och därför räcker det inte med att straffrättsligt sett jämföra utländska tjänstemän med svenska. JO och JK fyller viktiga funktioner för att upprätthålla rättssäkerhet och kvalitet i myndighetsutövningen. Det är därför viktigt att bedömningar som görs av dessa myndigheter får en återverkan hos de utländska polismän som agerar i Sverige. I likhet med remissinstansen Advokatsamfundet anser jag att det är tveksamt om det är tillräckligt att Polismyndigheten omfattas av tillsynen. Mot bakgrund av att de utländska tjänstemännen inte direkt kommer att stå under JO:s och JK:s tillsyn ifrågasätter jag om de nya samarbetsformerna verkligen kan sägas vara omgärdade av tillräckliga rättssäkerhetsgarantier. Jag anser inte att det är en tillräckligt god ordning att förlita sig på att JO och JK ex officio i ämbetet utreder utländska tjänstemäns agerande i Sverige och att de utländska myndigheterna sedan rättar sig efter de synpunkter som framförs. Att inte låta utländsk polis vara underställd JO:s och JK:s tillsyn kan även komma att uppfattas som att dessa tjänstemän har en särställning, vilket i sin tur kan hota tilltron till systemet. Att låta JO och JK granska utländska tjänstemän avviker från rådande ordning, men att låta utländsk stat utöva myndighetsutövning i Sverige mot svenska medborgare avviker markant från nu gällande ordning. Mot bakgrund av vad som angetts ovan delar jag således inte regeringens bedömning när det gäller att utländska tjänstemän får polisiära befogenheter som innebär myndighetsutövning samt tillåts att bära vapen. Regeringen bör därför återkomma till riksdagen med ett förslag som inte medger främmande stats myndighetsutövning i Sverige eller innebär att utländska tjänstemän får rätt att använda vapen på samma sätt som svensk polis. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och ge regeringen till känna.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

Proposition 2016/17:139 Nya möjligheter till operativt polissamarbete med andra stater:

1. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om internationellt polisiärt samarbete.
2. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i brottsbalken.
3. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall.
4. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).
5. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i polisdatalagen (2010:361).
6. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i kustbevakningsdatalagen (2012:145).
7. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om upphävande av lagen (2013:330) om tystnadsplikt för anställda vid Europeiska polisbyrån.
8. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i tullbrottsdatalagen (2017:000).

Följdmotionen

2016/17:3679 av Linda Snecker m.fl. (V):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma till riksdagen med ett förslag som inte medger en främmande stats myndighetsutövning i Sverige eller innebär att utländska tjänstemän ges rätt att använda vapen på samma sätt som svensk polis, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

BILAGA 2

Regeringens lagförslag

1 Förslag till lag om internationellt polisiärt samarbete

Härigenom föreskrivs följande.

1 kap. Inledande bestämmelser

Lagens tillämpningsområde och innehåll

1 § Denna lag tillämpas på polisiärt samarbete mellan Sverige och andra stater i den utsträckning Sverige i en internationell överenskommelse har gjort sådana åtaganden som avses i lagen.

2 § Lagen innehåller bestämmelser om operativt samarbete (2–5 kap.) och uppgiftsutbyte (6–10 kap.).

Uttryck i lagen

3 § 1 lagen avses med

– *Schengenkonventionen*: konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985,

– *avtalet med Danmark*: avtalet av den 6 oktober 1999 mellan Konungariket Sveriges regering och Konungariket Danmarks regering om polisiärt samarbete i Öresundsregionen,

– *Öresundsförbindelsen*: den fasta förbindelsen över Öresund som den definieras i artikel 2 i avtalet med Danmark,

– *Prümrådsbeslutet*: rådets beslut 2008/615/RIF av den 23 juni 2008 om ett fördjupat gränsöverskridande samarbete, särskilt för bekämpning av terrorism och gränsöverskridande brottslighet,

– *Atlasrådsbeslutet*: rådets beslut 2008/617/RIF av den 23 juni 2008 om förbättrat samarbete i krissituationer mellan Europeiska unionens medlemsstaters särskilda insatsgrupper,

– *referensuppgifter*: registeruppgifter som inte röjer identiteten på en person, antingen i form av en sifferbeteckning och ett fingeravtryck eller en sifferbeteckning och en dna-profil från den ickekodifierande delen av personens dna,

– *CBE-direktivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/413 av den 11 mars 2015 om underlättande av gränsöverskridande informationsutbyte om trafiksäkerhetsrelaterade brott, i den ursprungliga lydelsen,

- *VIS-rådsbeslutet*: rådets beslut 2008/633/RIF av den 23 juni 2008 om åtkomst till informationssystemet för viseringar (VIS) för sökningar för medlemsstaternas utsedda myndigheter och för Europol i syfte att förhindra, upptäcka och utreda terroristbrott och andra grova brott, och
- *avtalet med USA*: avtalet av den 16 december 2011 mellan Konungariket Sveriges regering och Amerikas förenta staters regering om ett förstärkt samarbete för att förebygga och bekämpa brottslighet.

2 kap. Operativt samarbete enligt Schengenkonventionen

Gränsöverskridande övervakning

1 § Om det i en stat som deltar i det polisiära samarbetet enligt avdelning III i Schengenkonventionen pågår en utredning om ett brott som kan föranleda överlämnande eller utlämning, får utländska tjänstemän fortsätta en i sin stat påbörjad övervakning av en misstänkt gärningsman in på svenskt territorium, om en behörig svensk myndighet samtycker till det.

Under de förutsättningar som anges i första stycket får en påbörjad övervakning fortsätta även beträffande någon annan än en misstänkt gärningsman, om det är nödvändigt för den pågående utredningen och det finns starka skäl att anta att åtgärden kan medverka till att identifiera eller spåra en misstänkt gärningsman.

2 § Övervakningen av en misstänkt gärningsman får fortsätta utan föregående samtycke, om saken är så brådskande att samtycke inte kan inhämtas i förväg och den utländska utredningen avser misstanke om sådana brott som sägs i artikel 40.7 i Schengenkonventionen, nämligen

- mord,
- dråp,
- grovt sexualbrott,
- mordbrand,
- penningförfalskning och förfalskning av betalningsmedel,
- grov stöld,
- grovt häleri,
- penningtvätt,
- grovt bedrägeri,
- utpressning,
- människorov och tagande av gisslan,
- olaglig människohandel,
- människosmuggling,
- olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen,
- brott mot lagbestämmelser angående vapen och sprängämnen,
- ödeläggelse genom användande av sprängämnen,
- olaglig transport av giftigt och skadligt avfall,
- olaglig handel med nukleära och radioaktiva ämnen,
- sådan brottslighet som avses i rådets gemensamma åtgärd 98/733/RIF av den 21 december 1998 om att göra deltagande i en kriminell organisation i Europeiska unionens medlemsstater till ett brott, och

– terroristbrott enligt rådets rambeslut 2002/475/RIF av den 13 juni 2002 om bekämpande av terrorism.

För att övervakningen ska få fortsätta krävs också att överskridandet av gränsen anmäls till en behörig svensk myndighet så snart det är möjligt och att den utländska myndigheten utan dröjsmål begär bistånd i utredningen.

3 § Övervakning enligt 1 eller 2 § ska genast upphöra om en behörig svensk myndighet begär det. Övervakning enligt 2 § ska även upphöra om samtycke inte har lämnats inom fem timmar från gränsöverskridandet.

Gränsöverskridande förföljande

4 § Om en person har upptäckts på bar gärning när han eller hon begär ett brott som kan föranleda överlämnande eller utlämning, eller om någon som är häktad eller som avtjänar ett frihetsstraff har rymt, får utländska tjänstemän fortsätta ett i sin stat påbörjat förföljande av personen över en landsgräns in på svenskt territorium, om en behörig svensk myndighet samtycker till det.

5 § Förföljandet får fortsätta utan föregående samtycke om det på grund av sakens brådskande natur inte har varit möjligt att underrätta en behörig svensk myndighet i förväg, eller om svenska tjänstemän inte har kunnat ta över förföljandet i tid. De förföljande tjänstemännen ska an hålla om bistånd av en behörig svensk myndighet senast vid tidpunkten för gränsöverskridandet.

6 § Förföljande enligt 4 eller 5 § ska genast upphöra om en behörig svensk myndighet begär det.

Behöriga tjänstemän

7 § Gränsöverskridande övervakning och förföljande får utföras av utländska tjänstemän som har anmälts vara behöriga att utföra sådant arbete.

Befogenheter

8 § Om utländska tjänstemän som utför gränsöverskridande förföljande begär det, ska svenska polismän omhänderta den flyende.

De utländska tjänstemännen får stoppa och omhänderta den flyende tills svenska polismän kan överta omhändertagandet eller identifiera honom eller henne.

9 § När en person omhändertas enligt 8 § andra stycket får utländska tjänstemän

1. kroppsvisitera den som har omhändertagits, om det görs av säkerhetsskäl eller för att söka efter föremål som anges i 2,

2. omhänderta föremål som kan förverkas enligt 36 kap. 3 § 2 brottsbalken eller kan antas ha betydelse för en utredning om brott eller ha avhänts någon genom brott, och

3. belägga den som har omhändertagits med handfängsel.

Föremål som har omhändertagits enligt första stycket 2 ska så snart det är möjligt överlämnas till en svensk polisman för prövning av fråga om beslag enligt 10 § andra stycket.

10 § En person som har omhändertagits enligt 8 § får tas i förvar av Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen under högst sex timmar, tiden mellan klockan 24 och 9 oräknad. Därefter ska personen omedelbart frigges, om det inte har kommit in en begäran om en åtgärd som avses i

1. 23 § lagen (1957:668) om utlämning för brott,

2. 1 kap. 2 § lagen (2011:1165) om överlämnande från Sverige enligt en nordisk arresteringsorder,

3. 25 c eller 25 d § lagen (1972:260) om internationellt samarbete rörande verkställighet av brottmålsdom,

4. 5 a eller 5 b § lagen (1963:193) om samarbete med Danmark, Finland, Island och Norge angående verkställighet av straff m.m.,

5. 8 § lagen (1970:375) om utlämning till Danmark, Finland, Island eller Norge för verkställighet av beslut om vård eller behandling, om framställningen kommer från en dansk myndighet,

6. 6 § lagen (1994:569) om Sveriges samarbete med de internationella tribunalerna för brott mot internationell humanitär rätt,

7. 6 § lagen (2002:329) om samarbete med Internationella brottmålsdomstolen,

8. 1 kap. 3 § lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder, eller

9. 3 kap. 15 § lagen (2015:96) om erkännande och verkställighet av frihetsberövande påföljder inom Europeiska unionen.

En svensk polisman får, i avvaktan på en framställning om en sådan åtgärd som avses i 4 kap. 19 § lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål, ta i beslag föremål som har omhändertagits enligt 9 § första stycket 2, enligt de förutsättningar som gäller för en motsvarande åtgärd enligt rättegångsbalken eller annan lag eller författning.

Användning av vapen

11 § Utländska tjänstemän som utför gränsöverskridande övervakning eller förföljande får bara använda tjänstevapen i nödvärnssituationer. De får inte bereda sig tillträde till bostäder eller andra platser som inte är tillgängliga för allmänheten.

Behöriga svenska myndigheter

12 § Polismyndigheten beslutar om gränsöverskridande övervakning och förföljande in på svenskt territorium. Säkerhetspolisen får besluta om gränsöverskridande övervakning inom den verksamhet som den bedriver. Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen får i ett enskilt fall överlämna ett ärende om gränsöverskridande övervakning till Kustbevakningen.

En framställning eller anmälan från en utländsk myndighet om gränsöverskridande övervakning in på svenskt territorium ska göras till Polismyndigheten. Om framställningen eller anmälan avser sådan övervak-

ning inom den verksamhet som Säkerhetspolisen bedriver, får den i stället göras till Säkerhetspolisen.

Andra kontakter med anledning av gränsöverskridande övervakning eller förföljande in på svenskt territorium ska äga rum direkt mellan de utländska tjänstemännen och Polismyndigheten, Säkerhetspolisen eller Kustbevakningen.

Föreskrifter

13 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela föreskrifter om operativt samarbete enligt Schengenkonventionen.

3 kap. Operativt samarbete enligt avtalet med Danmark

Gränsöverskridande förföljande

1 § Danska polismän får fortsätta ett i Danmark påbörjat förföljande över en landsgräns in på svenskt territorium, om förföljandet avser en person som har upptäckts på bar gärning när han eller hon begår en gärning som hör under allmänt åtal enligt svensk och dansk rätt. De får även fortsätta ett förföljande av en person som har avvikit från ett frihetsberövande på grund av brott eller, i den mån utlämning till Danmark kan komma i fråga enligt lagen (1970:375) om utlämning till Danmark, Finland, Island eller Norge för verkställighet av beslut om vård eller behandling, ett annat frihetsberövande. Ett förföljande ska genomföras på de villkor som i övrigt framgår av 2 kap. 4–6 §§.

Danska polismän får på svenskt territorium på Öresundsförbindelsen även inleda ett förföljande som avses i första stycket. De ska i ett sådant fall omedelbart anhålla om bistånd av Polismyndigheten.

Vid ett förföljande enligt denna paragraf har danska polismän de befogenheter och den rätt att använda tjänstevapen som framgår av 2 kap. 8, 9 och 11 §§.

Vissa ingripanden på Öresundsförbindelsen

2 § Danska polismän har på svenskt territorium på Öresundsförbindelsen samma befogenheter att ingripa mot hot mot den allmänna ordningen och säkerheten som en svensk polisman har enligt lag eller annan författning. Vid ett sådant ingripande får de bara använda tjänstevapen i nödvärnssituationer.

Om en dansk polisman vidtar en åtgärd enligt första stycket, ska Polismyndigheten omedelbart underrättas. Åtgärden får pågå tills Polismyndigheten övertar genomförandet eller begär att den ska avbrytas.

Föreskrifter

3 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela föreskrifter om operativt samarbete enligt avtalet med Danmark.

4 kap. Operativt samarbete enligt Prömrådsbeslutet och Atlasrådsbeslutet

Initiativ till samarbete enligt Prömrådsbeslutet

1 § Regeringen, Polismyndigheten och Säkerhetspolisen får begära bistånd från en myndighet i en annan stat enligt artikel 17 i Prömrådsbeslutet.

Biståndet får inte lämnas av en särskild insatsgrupp. Det kan bestå av inrättandet av gemensamma patruller eller genomförandet av andra gemensamma insatser där utländska tjänstemän deltar.

2 § Regeringen och Polismyndigheten får vid större evenemang och liknande viktiga händelser, katastrofer och allvarliga olyckor som har gränsöverskridande verkningar begära bistånd från en myndighet i en annan stat enligt artikel 18 i Prömrådsbeslutet.

Biståndet kan bestå av tjänstemän eller utrustning.

3 § Bistånd enligt artiklarna 17 och 18 i Prömrådsbeslutet får begäras om det är lämpligt och för att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet eller upprätthålla allmän ordning och säkerhet.

Initiativ till samarbete enligt Atlasrådsbeslutet

4 § Regeringen, Polismyndigheten och Säkerhetspolisen får begära bistånd från en särskild insatsgrupp i en annan stat enligt artikel 3 i Atlasrådsbeslutet.

Biståndet ska lämnas till en svensk särskild insatsgrupp och kan bestå av utrustning, expertis eller genomförandet av operationer där utländska tjänstemän agerar i en stödfunktion.

5 § För att Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen ska få begära bistånd enligt artikel 3 i Atlasrådsbeslutet krävs att regeringen har lämnat sitt medgivande. Polismyndigheten och Säkerhetspolisen ska samråda med varandra innan regeringens medgivande begärs.

Regeringens medgivande behövs inte i brådskande fall som kan innebära fara för människors liv eller hälsa eller för omfattande förstörelse av egendom. Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen ska i ett sådant fall omedelbart underrätta regeringen om att bistånd har begärts. Den myndighet som begärt biståndet ska även underrätta den andra myndigheten om det. Regeringen ska pröva om beslutet att begära bistånd ska undanröjas eller bestå.

6 § Bistånd enligt artikel 3 i Atlasrådsbeslutet får begäras om det är lämpligt och för att förhindra eller på annat sätt ingripa mot en handling som kan utgöra brott enligt lagen (2003:148) om straff för terroristbrott.

Överlåtelse av förvaltningsuppgifter

7 § Regeringen, Polismyndigheten och Säkerhetspolisen får överlåta förvaltningsuppgifter till andra stater vid samarbete enligt Prömråds-

beslutet och Atlasrådsbeslutet. Uppgifterna får i de fall som avses i 10 § innefatta myndighetsutövning.

Överenskommelser om samarbete

8 § Innan ett samarbete enligt Prömrådsbeslutet eller Atlasrådsbeslutet påbörjas ska en överenskommelse om samarbetet ingås med den andra staten. Överenskommelsen får ingås av regeringen eller, efter regeringens bestämmande, av Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen.

En överenskommelse som innebär att utländska tjänstemän ska delta i samarbete i Sverige ska avse en särskild insats som är klart avgränsad och reglera

1. det särskilda syftet med samarbetet,
2. vilket bistånd den utländska myndigheten ska ge,
3. på vilken tid och plats samarbetet ska genomföras,
4. vilka utländska tjänstemän som ska delta,
5. hur ledning ska utövas,
6. vilka befogenheter utländska tjänstemän ska ha, och
7. vilka vapen och vilken annan liknande utrustning utländska tjänstemän ska få inneha.

Behöriga tjänstemän och ledning

9 § Utländska tjänstemän får delta i samarbete enligt Prömrådsbeslutet och Atlasrådsbeslutet om de är lämpliga för uppgiften och anställda vid en samverkande myndighet.

Tjänstemännen ska stå under ledning av Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen.

Befogenheter

10 § Utländska tjänstemän får ges polisiära befogenheter vid gemensamma insatser enligt artikel 17 i Prömrådsbeslutet och vid operationer enligt artikel 3 i Atlasrådsbeslutet. För att få ges sådana befogenheter ska tjänstemännen vara polismän respektive ha polisiära befogenheter i sina hemstater.

Tjänstemännen får ges de befogenheter som en svensk polisman har enligt polislagen (1984:387) och de befogenheter som en svensk polisman har att

1. gripa någon enligt 24 kap. 7 § första stycket rättegångsbalken,
2. ta föremål i beslag enligt 27 kap. 4 § rättegångsbalken,
3. förbjuda tillträde till ett visst område eller vidta andra åtgärder enligt 27 kap. 15 § rättegångsbalken, och
4. besluta om kroppsvisitation enligt 28 kap. 13 § rättegångsbalken.

Vid gemensamma insatser enligt artikel 17 i Prömrådsbeslutet ska befogenheterna i regel utövas i närvaro av svenska polismän.

Användning av vapen

11 § Utländska tjänstemän som getts befogenheter enligt 10 § har samma rätt att använda tjänstevapen och annan liknande utrustning som en svensk polisman har enligt lag eller annan författning. Andra utländ-

ska tjänstemän får bara använda tjänstevapen och annan liknande utrustning i nödvärnssituationer.

För att få användas ska utrustningen motsvara den utrustning svenska polismän använder.

Föreskrifter

12 § Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela föreskrifter om operativt samarbete enligt Prömrådsbeslutet och Atlasrådsbeslutet.

5 kap. Gemensamma bestämmelser för operativt samarbete enligt Schengenkonventionen, avtalet med Danmark, Prömrådsbeslutet och Atlasrådsbeslutet

Skyldigheter

1 § Utländska tjänstemän ska, när de utövar befogenheter enligt denna lag, följa svensk lag och annan författning samt instruktioner som meddelas av Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen. De ska alltid kunna styrka sin behörighet och identitet.

Straffrättsligt skydd och ansvar

2 § Utländska tjänstemän som utövar myndighet i Sverige enligt denna lag ska vara skyddade enligt 17 kap. 1, 2 och 4 §§ brottsbalken på motsvarande sätt som om det varit fråga om svensk myndighetsutövning.

Utländska tjänstemän som utför uppgifter i Sverige enligt denna lag ska vara ansvariga för olaga diskriminering enligt 16 kap. 9 § brottsbalken på motsvarande sätt som den som är anställd i svensk allmän tjänst. Innefattar uppgifterna myndighetsutövning ska tjänstemännen även vara ansvariga för tjänstefel enligt 20 kap. 1 § brottsbalken på motsvarande sätt som om det varit fråga om svensk myndighetsutövning.

Skadestånd

3 § Om utländska tjänstemän utför uppgifter i Sverige enligt denna lag, ska svenska staten i stället för den utländska myndigheten eller tjänstemannen ersätta skador som uppkommer i samband med utförandet av uppgiften och som den utländska myndigheten eller tjänstemannen skulle ha varit skadeståndsskyldig för om svensk lag varit tillämplig på dem. Svenska staten ska dock inte ersätta skador som uppkommer hos den utländska myndigheten eller tjänstemannen.

4 § Bestämmelser om svenska statens skyldighet att ersätta skador som svenska tjänstemän vållar ska inte vara tillämpliga när skadorna vållas i en annan stat i samband med gränsöverskridande övervakning eller förföljande enligt Schengenkonventionen. Detsamma ska gälla när skadorna vållas i samband med samarbete enligt avtalet med Danmark, Prömrådsbeslutet eller Atlasrådsbeslutet.

6 kap. Allmänna bestämmelser om uppgiftsutbyte

Förhållandet till andra bestämmelser om personuppgiftsbehandling

1 § Om inte annat följer av denna lag eller föreskrifter som regeringen har meddelat i anslutning till lagen gäller

- polisdatalagen (2010:361) för polisens behandling av personuppgifter vid internationellt polisiärt samarbete,
- kustbevakningsdatalagen (2012:145) för Kustbevakningens behandling av personuppgifter vid internationellt polisiärt samarbete, och
- tullbrottsdatalagen (2017:000) för Tullverkets behandling av personuppgifter vid internationellt polisiärt samarbete.

2 § I lagen (2013:329) med vissa bestämmelser om skydd för personuppgifter vid polissamarbete och straffrättsligt samarbete inom Europeiska unionen, och i föreskrifter som regeringen har meddelat i anslutning till den lagen, finns det särskilda bestämmelser om behandling av personuppgifter som inom ramen för polissamarbete eller straffrättsligt samarbete har överförts från eller gjorts tillgängliga av

1. en stat som är medlem i Europeiska unionen (EU),
2. Island, Norge, Schweiz eller Liechtenstein,
3. ett EU-organ, eller
4. ett EU-informationssystem.

Om det i de författningar som anges i första stycket finns avvikande bestämmelser, ska de tillämpas i stället för bestämmelserna i denna lag och i föreskrifter som regeringen har meddelat i anslutning till lagen. Detta gäller dock inte vid behandling av personuppgifter som utbyts eller har utbytts med stöd av Prövrådsbeslutet, CBE-direktivet eller VIS-rådsbeslutet.

Villkor om användningsbegränsningar

3 § Om en svensk myndighet har fått uppgifter eller bevisning från en annan stat för att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet, utreda brott eller upprätthålla allmän ordning och säkerhet, ska svenska myndigheter följa villkor som begränsar möjligheten att använda uppgifterna eller bevisningen, om villkoren gäller på grund av en överenskommelse med den andra staten eller en mellanfolklig organisation.

Första stycket gäller oavsett vad som är föreskrivet i lag eller annan författning.

4 § En svensk brottsbekämpande myndighet får i enskilda fall ställa upp villkor som begränsar möjligheten att använda uppgifter eller bevisning som lämnas till en annan stat eller en mellanfolklig organisation, om det krävs med hänsyn till enskildas rätt eller från allmän synpunkt. Sådana villkor får inte strida mot en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige.

7 kap. Uppgiftsutbyte enligt Prövrådsbeslutet

Utbyte av dna-profiler

1 § Vid samarbete enligt Prövrådsbeslutet får ett utländskt kontaktställe medges direktåtkomst till referensuppgifter i de svenska registren över dna-profiler.

Efter en överenskommelse mellan Sverige och en annan stat får kontaktstället i den andra staten göra en automatisk jämförelse mellan sina oidentifierade dna-profiler och referensuppgifter i de svenska registren över dna-profiler.

Första och andra styckena gäller endast de register över dna-profiler som regleras i polisdatalagen (2010:361).

2 § Vid en förundersökning eller en annan utredning som handläggs enligt bestämmelserna i 23 kap. rättegångsbalken får det svenska kontaktstället i enskilda fall genom direktåtkomst söka uppgifter i en annan stats dna-register. Uppgifter får behandlas endast i den utsträckning den andra staten tillåter det och om behandlingen i motsvarande fall hade varit tillåten i de svenska registren över dna-profiler.

Efter en överenskommelse mellan Sverige och en annan stat får det svenska kontaktstället, i syfte att utreda brott, göra en automatisk jämförelse mellan dna-profiler i spårregistret och referensuppgifter i den andra statens dna-register.

Utbyte av fingeravtryck

3 § Vid samarbete enligt Prövrådsbeslutet får ett utländskt kontaktställe medges direktåtkomst till referensuppgifter i svenska fingeravtrycksregister som förs med stöd av polisdatalagen (2010:361).

4 § I syfte att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet eller utreda brott får det svenska kontaktstället i enskilda fall genom direktåtkomst söka uppgifter i en annan stats fingeravtrycksregister. Uppgifter får behandlas endast i den utsträckning den andra staten tillåter det och om behandlingen i motsvarande fall hade varit tillåten i svenska fingeravtrycksregister som förs med stöd av polisdatalagen (2010:361).

Det svenska kontaktstället ansvarar för att kontrollera om det mottagna fingeravtrycket stämmer överens med det fingeravtryck sökningen avsåg.

Utbyte av fordonsuppgifter

5 § I lagen (2001:558) om vägtrafikregister finns bestämmelser om möjlighet att medge ett utländskt kontaktställe direktåtkomst enligt Prövrådsbeslutet till uppgifter i vägtrafikregistret.

6 § I syfte att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet, utreda brott eller upprätthålla allmän säkerhet får det svenska kontaktstället i enskilda fall genom direktåtkomst söka uppgifter i en annan stats fordonsregister. Uppgifter får behandlas endast i den utsträckning den andra staten tillåter det och om behandlingen i motsvarande fall hade

varit tillåten i det svenska vägtrafikregistret. Vid sökning får endast ett fordons fullständiga chassinummer eller fullständiga registreringsnummer användas som sökbegrepp.

Rättelse och skadestånd

7 § Bestämmelserna i personuppgiftslagen (1998:204) om rättelse och skadestånd gäller vid behandling av personuppgifter enligt detta kapitel eller enligt föreskrifter som har meddelats i anslutning till kapitlet.

Föreskrifter

8 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela föreskrifter om uppgiftsutbyte enligt Prövrådsbeslutet.

8 kap. Uppgiftsutbyte enligt CBE-direktivet

1 § I lagen (2001:558) om vägtrafikregister finns bestämmelser om möjlighet att medge ett utländskt kontaktställe direktåtkomst enligt CBE-direktivet till uppgifter i vägtrafikregistret.

2 § I syfte att utreda ett sådant trafiksäkerhetsrelaterat brott som omfattas av artikel 2 i CBE-direktivet får det svenska kontaktstället i enskilda fall genom direktåtkomst söka uppgifter i en annan stats fordonsregister. Uppgifter får behandlas endast i den utsträckning den andra staten tillåter det och om behandlingen i motsvarande fall hade varit tillåten i det svenska vägtrafikregistret. Vid sökning får endast ett fordons fullständiga registreringsnummer användas som sökbegrepp.

3 § Bestämmelserna i personuppgiftslagen (1998:204) om rättelse och skadestånd gäller vid behandling av personuppgifter enligt detta kapitel eller enligt föreskrifter som har meddelats i anslutning till kapitlet.

4 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela föreskrifter om uppgiftsutbyte enligt CBE-direktivet.

9 kap. Uppgiftsutbyte enligt VIS-rådsbeslutet

1 § På begäran av behöriga myndigheter får den centrala åtkomstpunkten genom direktåtkomst söka uppgifter i informationssystemet för viseringar (VIS), om det i enskilda fall finns skäl att anta att uppgifter i systemet väsentligen kan komma att bidra till att utreda ett sådant terroristbrott eller annat grovt brott som omfattas av definitionerna i artikel 2.1 i VIS-rådsbeslutet.

Detsamma gäller om det i enskilda fall finns skäl att anta att uppgifter i systemet väsentligen kan komma att bidra till att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet som innefattar brott som anges i första stycket.

2 § Vid sökning i VIS får endast följande uppgifter användas som sök-
begrepp:

1. nuvarande och tidigare efternamn, förnamn, kön, födelsedatum, fö-
delseort och födelseland,
2. nuvarande medborgarskap och medborgarskap vid födseln,
3. resehandlingens typ och nummer, utfärdande myndighet, dag för
utfärdande och sista giltighetsdag,
4. huvuddestination och den planerade vistelsens varaktighet,
5. syftet med resan,
6. planerad ankomst och avresedag,
7. planerad gränsövergång för första inresa eller transiteringsväg,
8. bostad,
9. fingeravtryck,
10. typ av visering och viseringsmärkets nummer, och
11. den person som bjudit in eller åtagit sig att stå för sökandens lev-
nadskostnader under vistelsen.

3 § Personuppgifter som har hämtats från VIS får behandlas för det
ändamål som uppgifterna hämtades för. De får också behandlas för att
utreda eller beivra brott i det enskilda fall som sökningen avsåg.

4 § Det är förbjudet att till tredjeland eller en internationell organi-
sation överföra eller göra tillgängliga sådana personuppgifter som har
hämtats från VIS och som har lagts in i systemet av en annan stat.

Detta är dock tillåtet i brådskande fall om

1. de villkor för sökning som anges i 1 § andra stycket är uppfyllda,
2. det är förenligt med svenska intressen att uppgifterna lämnas ut,
3. den stat som har lagt in uppgifterna i systemet samtycker till det, och
4. förutsättningarna i 33 och 34 §§ personuppgiftslagen (1998:204) är
uppfyllda.

5 § Bestämmelserna i personuppgiftslagen (1998:204) om rättelse och
skadestånd gäller vid behandling av personuppgifter enligt detta kapitel
eller enligt föreskrifter som har meddelats i anslutning till kapitlet.

6 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan
med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela föreskrifter om upp-
giftsutbyte enligt VIS-rådsbeslutet.

10 kap. Uppgiftsutbyte enligt avtalet med USA

1 § Vid samarbete enligt avtalet med USA får ett amerikanskt kontakt-
ställe trots 33 § personuppgiftslagen (1998:204) medges direktåtkomst
till referensuppgifter i svenska fingeravtrycksregister som förs med stöd
av polisdatalagen (2010:361).

2 § På begäran av behöriga myndigheter får ett svenskt kontaktställe i
enskilda fall genom direktåtkomst söka uppgifter i amerikanska finger-
avtrycksregister i syfte att utreda ett brott för vilket det enligt svensk lag

är föreskrivet fängelse i mer än ett år. Detsamma gäller om sökningen görs i syfte att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet som innefattar ett sådant brott.

Uppgifter får behandlas endast om behandlingen i motsvarande fall hade varit tillåten i svenska fingeravtrycksregister som förs med stöd av polisdatalagen (2010:361).

Det svenska kontaktstället ansvarar för att kontrollera om det mottagna fingeravtrycket stämmer överens med det fingeravtryck sökningen avsåg.

3 § Bestämmelserna i personuppgiftslagen (1998:204) om rättelse och skadestånd gäller vid behandling av personuppgifter enligt detta kapitel eller enligt föreskrifter som har meddelats i anslutning till kapitlet.

4 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela föreskrifter om uppgiftsutbyte enligt avtalet med USA.

-
1. Denna lag träder i kraft den 2 juli 2017.
 2. Genom lagen upphävs lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete.
 3. Genom lagen utgår lagen (2016:484) om ändring i lagen om internationellt polisiärt samarbete.

2 Förslag till lag om ändring i brottsbalken

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 3 och 5 §§ brottsbalken ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

3 §¹

För brott som begåtts utom riket döms även i annat fall än som avses i 2 § efter svensk lag och vid svensk domstol,

1. om brottet förövats på svenskt fartyg eller luftfartyg, eller om det begåtts i tjänsten av befälhavaren eller någon som tillhörde besättningen på sådant fartyg,

2. om brottet begåtts av någon som tillhör Försvarsmakten på ett område där en avdelning av Försvarsmakten befann sig eller om det begåtts av någon annan på ett sådant område och avdelningen befann sig där för annat ändamål än övning,

3. om brottet begåtts vid tjänstgöring utom riket av någon som är anställd i Försvarsmakten och tjänstgör i en internationell militär insats eller som tillhör Polisens utlandsstyrka,

3 a. om brottet har begåtts i tjänsten utom riket av en polisman, tulltjänsteman eller tjänsteman vid Kustbevakningen, som utför *gränsöverskridande* arbetsuppgifter enligt en internationell överenskommelse som Sverige har tillträtt,

4. om brottet förövats mot Sverige, svensk kommun eller annan menighet eller svensk allmän inrättning,

5. om brottet begåtts inom område som inte tillhör någon stat och förövats mot svensk medborgare, svensk sammanslutning eller enskild inrättning eller mot utlänning med hemvist i Sverige,

6. om brottet är kapning, sjö- eller luftfartssabotage, flygplatsabotage, penningförfalskning, försök till sådana brott, olovlig befattningsmed kemiska vapen, olovlig befattningsmed minor, osann eller ovarsam ut-saga inför en internationell domstol, terroristbrott enligt 2 § lagen (2003:148) om straff för terroristbrott, försök till sådant brott, brott som avses i 5 § samma lag, brott enligt lagen (2014:406) om straff för folk-mord, brott mot mänskligheten och krigsförbrytelser, uppvigling som

1. om brottet förövats på *ett* svenskt fartyg eller luftfartyg, eller om det begåtts i tjänsten av befäl-havaren eller någon som tillhörde besättningen på *ett* sådant fartyg,

3 a. om brottet har begåtts i tjänsten utom riket av en polisman, tulltjänsteman eller tjänsteman vid Kustbevakningen, som utför *arbetsuppgifter* enligt en inter-nationell överenskommelse som Sverige har tillträtt,

4. om brottet förövats mot Sve-rige, *en* svensk kommun eller annan menighet eller *en* svensk allmän inrättning,

5. om brottet begåtts inom *ett* område som inte tillhör någon stat och förövats mot *en* svensk medborgare, svensk sammanslutning eller enskild inrättning eller mot *en* utlänning med hemvist i Sverige,

¹ Senaste lydelse 2014:407.

bestått i en omedelbar och offentlig uppmaning att begå folkmord eller om brottet riktats mot Internationella brottmålsdomstolens rättskipning, eller

7. om det lindrigaste straff som i svensk lag är stadgat för brottet är fängelse i fyra år eller däröver.

5 §²

Åtal för brott, som inom riket begåtts *å* utländskt fartyg eller luftfartyg av utlänning som var befälhavare eller tillhörde besättningen *å* fartyget eller *eljest* medföljde detsamma mot sådan utlänning eller mot utländskt intresse, *må ej* väckas utan att *förordnande därom meddelas av regeringen eller den regeringen bemyndigat därtill.*

Åtal för brott, som inom riket begåtts *på ett* utländskt fartyg eller luftfartyg av *en* utlänning som var befälhavare eller tillhörde besättningen *på* fartyget eller *av någon annan anledning* medföljde detsamma mot *en* sådan utlänning eller mot *ett* utländskt intresse, *får inte* väckas utan att *regeringen, eller den myndighet som regeringen bestämmer, har meddelat förordnande om det.*

Åtal för brott, som förövats utom riket, får väckas endast efter förordnande enligt första stycket. Åtal får dock väckas utan ett sådant förordnande, om brottet är osann eller ovarsam utsaga inför en internationell domstol eller om brottet begåtts

1. *å* svenskt fartyg eller luftfartyg eller i tjänsten av befälhavaren eller någon som tillhörde besättningen *å* sådant fartyg,

1. *på ett* svenskt fartyg eller luftfartyg eller i tjänsten av befälhavaren eller någon som tillhörde besättningen *på ett* sådant fartyg,

2. av någon som tillhör Försvarsmakten på ett område där en avdelning av Försvarsmakten befann sig,

3. vid tjänstgöring utom riket av någon som är anställd i Försvarsmakten och tjänstgör i en internationell militär insats eller som tillhör Polisens utlandsstyrka,

4. i tjänsten utom riket av en polisman, tulltjänsteman eller tjänsteman vid Kustbevakningen som utför *gränsöverskridande* arbetsuppgifter enligt en internationell överenskommelse som Sverige har tillträtt,

4. i tjänsten utom riket av en polisman, tulltjänsteman eller tjänsteman vid Kustbevakningen som utför *arbetsuppgifter* enligt en internationell överenskommelse som Sverige har tillträtt,

5. i Danmark, Finland, Island eller Norge eller på fartyg eller luftfartyg i reguljär trafik mellan orter belägna i Sverige eller någon av nämnda stater, eller

5. i Danmark, Finland, Island eller Norge eller på *ett* fartyg eller luftfartyg i reguljär trafik mellan orter belägna i Sverige eller någon av nämnda stater, eller

6. av svensk, dansk, finsk, isländsk eller norsk medborgare mot svenskt intresse.

6. av *en* svensk, dansk, finsk, isländsk eller norsk medborgare mot *ett* svenskt intresse.

² Senaste lydelse 2010:636.

Denna lag träder i kraft den 2 juli 2017.

3 Förslag till lag om ändring i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall

Härigenom föreskrivs att bilagan till lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Bilaga²

Immunitet och/eller privilegier gäller för följande		Tillämplig internationell överenskommelse
Internationella organ	Fysiska personer	
51. Europeiska universitetsinstitutet	Företrädare för de fördragsslutande staterna och deras rådgivare, företrädare för Europeiska gemenskaperna, personal vid institutet inklusive familjemedlemmar och andra personer som är knutna till institutet	Konventionen om grundandet av ett europeiskt universitetsinstitut av den 19 april 1972
52. Europol	<i>Europols direktör, biträdande direktörer och personal</i>	<i>Rådets beslut av den 6 april 2009 om inrättande av Europeiska polisbyrån (Europol)</i>
53. Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna	Domstolens ledamöter, dess kanslichef och biträdande kanslichef	Protokoll nr 6 den 5 mars 1996 till den allmänna överenskommelsen om Europarådets privilegier och immunitet

Föreslagen lydelse

Immunitet och/eller privilegier gäller för följande		Tillämplig internationell överenskommelse
Internationella organ	Fysiska personer	
51. Europeiska universitetsinstitutet	Företrädare för de fördragsslutande staterna och deras	Konventionen om grundandet av ett europeiskt universitetsinstitut av den

¹ Lagen omtryckt 1994:717.

² Senaste lydelse 2016:820 (jfr 2016:821). Ändringen innebär att innehållet i punkten 52 tas bort.

	rådgivare, företrädare för Europeiska gemenskaperna, personal vid institutet inklusive familjemedlemmar och andra personer som är knutna till institutet	19 april 1972
52. –	–	–
53. Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna	Domstolens ledamöter, dess kanslichef och biträdande kanslichef	Protokoll nr 6 den 5 mars 1996 till den allmänna överenskommelsen om Europarådets privilegier och immunitet

Denna lag träder i kraft den 2 juli 2017.

4 Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)

Härigenom föreskrivs att 9 kap. 2 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 kap. 2 §¹

Bestämmelser som begränsar möjligheten att använda vissa uppgifter som en svensk myndighet har fått från en myndighet i en annan stat finns i

1. lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden,
2. lagen (2000:343) om interna- 2. lagen (2017:000) om interna-
tionellt polisiärt samarbete, tionellt polisiärt samarbete,
3. lagen (2000:344) om Schengens informationssystem,
4. lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål,
5. lagen (2000:1219) om internationellt tullsamarbete,
6. lagen (2003:1174) om vissa former av internationellt samarbete i
brottsutredningar,
7. lagen (2011:1537) om bistånd med indrivning av skatter och avgifter
inom Europeiska unionen,
8. lagen (1998:620) om belastningsregister,
9. lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska
unionen i fråga om beskattning,
10. lagen (2013:329) med vissa bestämmelser om skydd för person-
uppgifter vid polissamarbete och straffrättsligt samarbete inom Euro-
peiska unionen,
11. lagen (2015:63) om utbyte av upplysningar med anledning av
FATCA-avtalet, och
12. lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om
finansiella konton.

Denna lag träder i kraft den 2 juli 2017.

¹ Senaste lydelse 2015:917.

5 Förslag till lag om ändring i polisdatalagen (2010:361)

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 4 § polisdatalagen (2010:361) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

4 §¹

I lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete och i föreskrifter som regeringen har meddelat i anslutning till den lagen, finns det särskilda bestämmelser om behandling av personuppgifter som följer av internationella överenskommelser. Om det i dessa författningar finns avvikande bestämmelser, ska de tillämpas i stället för bestämmelserna i denna lag.

I lagen (2017:000) om internationellt polisiärt samarbete och i föreskrifter som regeringen har meddelat i anslutning till den lagen, finns det särskilda bestämmelser om behandling av personuppgifter som följer av internationella överenskommelser. Om det i dessa författningar finns avvikande bestämmelser, ska de tillämpas i stället för bestämmelserna i denna lag.

Denna lag träder i kraft den 2 juli 2017.

¹ Paragrafen fick sin nuvarande beteckning genom 2014:597.

6 Förslag till lag om ändring i kustbevakningsdatalagen (2012:145)

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 2 § kustbevakningsdatalagen (2012:145) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

2 §

Denna lag gäller vid behandling av personuppgifter i Kustbevakningens operativa verksamhet som rör:

1. brottsbekämpning,
2. övrig sjöövervakning,
3. räddningstjänst,
4. samordning av civila behov av sjöövervakning och förmedling av civil sjöinformation, och
5. internationellt samarbete.

Lagen gäller emellertid endast om behandlingen är helt eller delvis automatiserad eller om personuppgifterna ingår i eller är avsedda att ingå i en strukturerad samling av personuppgifter som är tillgängliga för sökning eller sammanställning enligt särskilda kriterier.

I lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete och i föreskrifter som regeringen har meddelat i anslutning till den lagen, finns det särskilda bestämmelser om behandling av personuppgifter som följer av internationella överenskommelser. Om det i dessa författningar finns avvikande bestämmelser, ska de tillämpas i stället för bestämmelserna i denna lag.

I lagen (2017:000) om internationellt polisiärt samarbete och i föreskrifter som regeringen har meddelat i anslutning till den lagen, finns det särskilda bestämmelser om behandling av personuppgifter som följer av internationella överenskommelser. Om det i dessa författningar finns avvikande bestämmelser, ska de tillämpas i stället för bestämmelserna i denna lag.

Denna lag träder i kraft den 2 juli 2017.

**7 Förslag till lag om upphävande av lagen
(2013:330) om tystnadsplikt för anställda vid
Europeiska polisbyrån**

Härigenom föreskrivs att lagen (2013:330) om tystnadsplikt för anställda vid Europeiska polisbyrån ska upphöra att gälla den 2 juli 2017.

8 Förslag till lag om ändring i tullbrottsdatalagen (2017:000)

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 3 § tullbrottsdatalagen (2017:000) ska ha följande lydelse.

*Lydelse enligt prop. 2016/17:91 Föreslagen lydelse
Tullbrottsdatalag*

1 kap.

3 §

I lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete och i föreskrifter som regeringen har meddelat i anslutning till den lagen, finns det särskilda bestämmelser om behandling av personuppgifter som följer av internationella överenskommelser om polisiärt samarbete.

I lagen (2017:000) om internationellt polisiärt samarbete och i föreskrifter som regeringen har meddelat i anslutning till den lagen, finns det särskilda bestämmelser om behandling av personuppgifter som följer av internationella överenskommelser om polisiärt samarbete.

I lagen (2013:329) med vissa bestämmelser om skydd för personuppgifter vid polissamarbete och straffrättsligt samarbete inom Europeiska unionen, och i föreskrifter som regeringen har meddelat i anslutning till den lagen, finns det särskilda bestämmelser om behandling av personuppgifter som inom ramen för polissamarbete eller straffrättsligt samarbete har överförts från eller gjorts tillgängliga av

1. en stat som är medlem i Europeiska unionen (EU),
2. Island, Norge, Schweiz eller Liechtenstein,
3. ett EU-organ, eller
4. ett EU-informationssystem.

Om det i de författningar som anges i första och andra styckena finns avvikande bestämmelser, ska de tillämpas i stället för bestämmelserna i denna lag.

Denna lag träder i kraft den 2 juli 2017.

BILAGA 3

Utskottets lagförslag

Ändring i regeringens förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)

*Nuvarande lydelse (SFS 2017:184) Utskottets förslag***9 kap.**

2 §

Bestämmelser som begränsar möjligheten att använda vissa uppgifter som en svensk myndighet har fått från en myndighet i en annan stat finns i

1. lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden,
2. lagen (2000:343) om interna- 2. lagen (2017:000) om interna-
tionellt polisiärt samarbete, tionellt polisiärt samarbete,
3. lagen (2000:344) om Schengens informationssystem,
4. lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål,
5. lagen (2000:1219) om internationellt tullsamarbete,
6. lagen (2003:1174) om vissa former av internationellt samarbete i brotts-
utredningar,
7. lagen (2011:1537) om bistånd med indrivning av skatter och avgifter
inom Europeiska unionen,
8. lagen (1998:620) om belastningsregister,
9. lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen
i fråga om beskattning,
10. lagen (2013:329) med vissa bestämmelser om skydd för personupp-
gifter vid polissamarbete och straffrättsligt samarbete inom Europeiska
unionen,
11. lagen (2015:63) om utbyte av upplysningar med anledning av FATCA-
avtalet,
12. lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella
konton, och
13. lagen (2017:182) om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på
skatteområdet.